

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Radky Pleyerové a soudců Mgr. Tomáše Hájka a JUDr. Lenky Francové ve věci

navrhovatelky:

[REDAKCE], narozená [REDAKCE]
bytem [REDAKCE], [REDAKCE]
zastoupená advokátem JUDr. Mgr. Karlem Horákem
sídlem Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci:

[REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bugajem
sídlem Komenského 12/1, 792 01 Bruntál

o prodloužení doby trvání předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí, o odvolání odpůrce proti usnesení Okresního soudu v Litoměřicích č. j. 27 Nc 552/2024-53 ze dne 24. 7. 2024,

takto:

- I. Usnesení okresního soudu se ve výroku I. **mění** tak, že se návrh navrhovatelky na prodloužení doby trvání předběžného opatření nařízené usnesením Okresního soudu v Litoměřicích č. j. 0 Nc 708/2024-13 ze dne 21. 5. 2024 **zamítá**.
- II. Usnesení okresního soudu se ve výroku II. mění tak, že odpůrce není povinen uhradit státu - České republice soudní poplatek ve výši 1 000 Kč a ve výroku III. se mění tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.
- III. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrci náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 5 356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce odpůrce.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud prodloužil dobu trvání předběžného opatření nařízeného usnesením Okresního soudu v Litoměřicích č. j. 0 Nc 708/2024-13 ze dne 21. 5. 2024 do právní moci rozhodnutí Okresního soudu v Litoměřicích ve věci svěření do péče a určení výživného pod sp. zn. 28 Nc 2674/2023, 28 P a Nc 479/2023, nejdéle však do 21. 11. 2024 (výrok I.) a uložil odpůrci povinnost uhradit státu České republice – Okresnímu soudu v Litoměřicích soudní poplatek ve výši 1 000 Kč (výrok II.) a náklady řízení navrhovatelky ve výši 8 677,27 Kč k rukám jejího právního zástupce do tří dnů od právní moci výroku I. napadeného usnesení (výrok III.). Své rozhodnutí odůvodnil tím, že dospěl k závěru, že byly splněny podmínky pro prodloužení, když vyšel zejména z tvrzení odpůrce, který opakovaně nevyloučil pořizování obrazových a zvukových záznamů navrhovatelky, které podmiňuje jejím nevhodným chováním, a které následně použije jako důkaz v opatrovnickém řízení, i když ve své závěrečné řeči uvedl, že navrhovatelku natáčet nebude, soud tomuto tvrzení neuvěřil, když předtím jak ve svém písemném vyjádření, tak při účastnickém výslechu v podstatě uvedl, že při nepřístojném chování navrhovatelky ji natáčet bude, aby soudu její závadové jednání dokázal. Vzhledem k tomu, že v současnosti nedochází k žádnému styku mezi odpůrcem a nezletilou dcerou, při jejímž předávání by dle očekávání odpůrce mohlo dojít k nějakému nežádoucímu chování, nabízí se

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Sulovská.

otázka, zda by ono nevhodné chování navrhovatelky odpůrce vyhledával jinými způsoby, například ji za tímto účelem sledoval. Je zřejmé, že mezi navrhovatelkou a odpůrcem jsou velice napjaté a konfliktní vztahy, které se promítají i do vyhroceného sporu ohledně jejich společné nezletilé dcery. Odpůrce vyhrožuje svou smrtí, čímž vytváří psychický nátlak na své blízké. Rovněž je u něj patrná tendence pořizovat si zvukové či obrazové záznamy ze situací, u nichž očekává, že budou vyhrocené a sdílet svůj život na sociálních sítích.

2. Proti uvedenému usnesení podal odpůrce včasné odvolání, ve kterém uvedl, že uvedené předběžné opatření může být prodlouženo, pokud by bylo osvědčeno domácí násilí nebo stalking. V daném případě bylo předběžné opatření prodlouženo do skončení opatrovnického řízení, v němž samosoudkyně, která prodloužila předběžné opatření nerozhoduje. Odvolatel považuje omezení svého pohybu a pobytu za nezákonné, a i z podání navrhovatelky je patrné, že v daném případě nešlo o nevyžádanou komunikaci, ale o komunikaci týkající se jejich nezletilé dcery. Odpůrci je znemožněno, aby v probíhajícím opatrovnickém řízení dokázal závadové chování navrhovatelky. Nikdy nepostupoval v rozporu se zákonem a jím opatřené důkazy jsou prakticky přímé a použitelné. V posuzované věci nemohl okresní soud vyjít ze zjištění, že se navrhovatelka domáhá ochrany před verbálně agresivním chování odpůrce, protože ten jí nezasílá výhrušné ani agresivní zprávy. Vzhledem k tomu, že neprobíhá styk mezi odpůrcem a dcerou, je nepřezkoumatelný závěr okresního soudu, že by při jejím předávání mohlo dojít k nějakému nežádoucímu chování. V předmětné věci nebylo osvědčeno domácí násilí ani stalking. Okresní soud dostatečně neodůvodnil, proč na základě důkazů, které měl k dispozici, dospěl k závěru, že obtěžování navrhovatelky odpůrcem je dostatečně osvědčené a bylo tak namístě vydání napadeného usnesení. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, tak odvolatel nesouhlasí s přiznáním odměny za převzetí zastoupení, když zastoupení právní zástupce navrhovatelky již převzal v předchozím řízení o nařízení předběžného opatření. Odpůrce navrhl, aby byla navrhovatelce uložena povinnost uhradit mu náklady nalézacího řízení ve výši 3 600 Kč, jako účastníkovi, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) a dále náklady odvolacího řízení odpovídající třem úkonům právní služby za přípravu a převzetí zastoupení, další poradu přesahující jednu hodinu a podání odvolání, třikrát paušální náhradu výdajů v celkové výši 900 Kč, cestovné za cestu právního zástupce z Bruntálu, kde má sídlo, k převzetí a přípravě zastoupení v Litoměřicích a k další poradě s klientem v Praze, náhradu za promeškaný čas těmito cestami a daň z přidané hodnoty.
3. Krajský soud jako soud odvolací po zjištění, že odvolání proti usnesení soudu prvního stupně bylo podáno oprávněnou osobou a v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal napadené rozhodnutí, a to dle § 212, § 212a o. s. ř., aniž by nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.) a dospěl k závěru, že odvolání odpůrce je důvodné.
4. Podle § 410 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“) navrhovatel může před uplynutím doby uvedené v § 408 podat návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření podle § 405. Podáním návrhu se prodlužuje doba trvání předběžného opatření podle § 405 do doby, než soud o návrhu na prodloužení rozhodne.
5. Podle § 411 odst. 2 z. ř. s. při rozhodování o návrhu soud vezme v úvahu zejména trvání stavu ohrožení navrhovatele, majetkové či jiné poměry účastníků, včetně vlastnických a jiných vztahů ke společnému obydlí, na které se vztahuje předběžné opatření, a další rozhodné okolnosti včetně dalších probíhajících řízení mezi účastníky.
6. Odvolací soud rozhodl o odvolání odpůrce dne 2. 10. 2024, protože spis s odvoláním mu byl předložen dne 19. 9. 2024 a musel ověřit, zda již bylo pravomocně rozhodnuto v opatrovnické věci týkající se společné dcery navrhovatelky a odpůrce.
7. Po přezkoumání věci se odvolací soud neztotožnil se závěrem okresního soudu, že bylo namístě prodloužit dobu trvání nařízeného předběžného opatření, když sama navrhovatelka ve svém návrhu uvedla, že odpůrce nařízené předběžné opatření respektuje a nebylo z její strany ani osvědčeno,

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Sulovská.

že by ji nadále kontaktoval nebo pořizoval její obrazové záznamy, popř. tyto následně zveřejňoval na sociálních sítích. Z výpovědi navrhovatelky ani z jiných důkazů nevyplyvá, kdy měl odpůrce její obrazové záznamy pořizovat, zejména, zda tak činil i po nařízení předběžného opatření, tj. po dni 21. 5. 2024. Rovněž z obsahu spisu ani jiných důkazů nelze spolehlivě učinit závěr, že odpůrce bude obrazové nebo zvukové záznamy osobní povahy navrhovatelky nadále pořizovat. Nebylo osvědčeno, že by nadále trval stav ohrožení navrhovatelky. Při výslechu před okresním soudem odpůrce uvedl, že navrhovatelku natáčel dvakrát během jejich společného soužití, což bylo před říjnem 2023, kdy účastníci ukončili společné soužití. Jestliže pořídil obrazový záznam navrhovatelky, jak se koupe nahá, pak i sama navrhovatelka potvrdila, že to bylo ještě v době společného soužití účastníků. Z odůvodnění napadeného usnesení rovněž nevyplyvá, jaký vliv má na dobu trvání uvedeného předběžného opatření nabytí právní moci v opatrovnické věci týkající se úpravy péče a výživy nezletilé dcery účastníků nebo, jak se jejich vztahy upraví do 21. 11. 2024. Pokud se týká sledování navrhovatelky dne 1. 7. 2024, což je až po podání návrhu na prodloužení předběžného opatření, pak sama navrhovatelka při jednání okresního soudu potvrdila, že odpůrce jel vozidlem před ní, takže nelze postavit na jisto, že ji sledoval. Ohledně kontaktu odpůrce s dcerou navrhovatelky před základní školou a kontaktu se svou matkou lze uvést, že odpůrci byl zakázán kontakt s navrhovatelkou, nikoliv s jinými osobami. K tomu nelze vyloučit, že v případě dcery navrhovatelky se jednalo o náhodný kontakt, jak uváděl odpůrce. Pokud odpůrce ve zprávách, které psal své matce „vyhrožoval“ svou smrtí, pak se tohoto jednání dopustil vůči odlišné osobě, než je navrhovatelka a mohl se dopouštět psychického nátlaku vůči své matce nikoliv navrhovatelce. Pokud by odpůrce své závadové chování vůči navrhovatelce opakoval, může navrhovatelka podat nový návrh na nařízení předběžného opatření, v němž musí svá tvrzení alespoň osvědčit.

8. Výrok o nákladech řízení před soudem prvního stupně byl vzhledem ke shora uvedenému změněn a právo na jejich náhradu nebylo přiznáno žádnému z účastníků, když odpůrce byl v uvedeném řízení úspěšný a příslušelo by mu právo na náhradu nákladů řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř., ale nebylo zjištěno, že by mu v rámci uvedeného řízení nějaké účelně vynaložené náklady vznikly. V uvedeném řízení nebyl odpůrce zastoupen, když plná moc udělená jeho právnímu zástupci v této věci je datována dnem 12. 8. 2024, tedy po vydání napadeného usnesení. Stejně tak odpůrce není povinen zaplatit soudní poplatek z návrhu na prodloužení doby trvání předběžného opatření, když tomuto návrhu nebylo vyhověno a navrhovatelka je od jeho placení osvobozena podle § 11 odst. 2, písm. p zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.
9. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když odpůrci vznikly náklady za právní zastoupení podle § 7 bod 4, § 9 odst. 1 a podle § 13 odst. 1, 3 vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v celkové výši 4 356 Kč (2 x 1 500 za přípravu a převzetí zastoupení a za podání odvolání; 2 x 300 Kč náhradu hotových výdajů právního zástupce a DPH ve výši 21 % z uvedených částek). Dále byla odpůrci přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 1 000 Kč. Jiné náklady odpůrce ani jeho právní zástupce nedoložili. Právní zástupce odpůrce sice požadoval náklady za cestovné a promeškaný čas ke dvěma jednáním s odpůrcem, ale tyto nijak neprokázal ani nedoložil a k tomu lze důvodně pochybovat, že by se jednalo o účelně vynaložené náklady, když poradu s klientem mohl realizovat např. prostřednictvím dálkových telekomunikačních prostředků. Dále právní zástupce odpůrce požadoval odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v druhé poradě s klientem, ale tento náklad rovněž nijak nedoložil.
10. Z vyložených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupně změnil podle § 220 odst. 1, písm. a) o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Ústí nad Labem 2. října 2024

JUDr. Radka Pleyerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Sulovská.